

Plouă

Balan Tiberiu

Puțină tristețe în suflet și încă o gură de moarte,
Beau timpul din pura clepsidră, rămâne doar zațul și noapte.
Și tot întunericul lumii trăiește în mine și-n tine,
Și-n portul naivelor gânduri, o barcă pierdută revine.

În lume și gările-s triste, iar trenuri aleargă haotic.
E viața un joc împotriva nedreptului dans prea erotic
Al timpului. Vai, ce e timpul? De-l strigă și morții. Dar raiul?
De fapt nu contează, hai, vino, căci ți se răcește iar ceaiul.

Și pune-te tristă la masă, copilo, nu-i timp de iluzii,
Intrăm de acum într-o comă, și ni se vor pune perfuzii.
Vom bea în tăcere cafeaua și ceaiul, apoi dimineată
Cu trista dreptate a morții, vom spune "Adio, tu, viață."

Dar nu vom muri, nu te teme, de fapt este doar lumea nouă,
A noastră, a dragostei noastre, privește cu mine cum plouă.